

บทที่ 5

บทสรุป

งานวิจัยเรื่องนี้ ได้สำรวจงานวิชาการระหว่างปี พ.ศ. 2500 - 2540 เพื่อสำรวจสถานะแห่งความรู้เกี่ยวกับยางพาราของไทย จากการสำรวจสามารถสรุปผลทั้งหมดได้ดังนี้

1. งานที่ศึกษาเกี่ยวกับยางพาราของไทยในเชิงเศรษฐศาสตร์มีอยู่จำนวนไม่มาก โดยที่งานส่วนใหญ่เป็นงานที่ทำในช่วง พ.ศ. 2510 - 2530 หลังจากนั้นงานที่ศึกษาเกี่ยวกับยางพาราของไทยก็มีน้อยลง

2. ในบทที่ 1 ที่ว่าด้วยการผลิตยางพาราของไทย เราพบว่าประเด็นที่มีงานศึกษาจำนวนมาก คือประเด็นเรื่องการสนองตอบของอุปทานยางพาราไทยต่อการเปลี่ยนแปลงราคา แต่งานส่วนใหญ่มีระเบียบวิธีการศึกษาที่แตกต่างกัน ข้อมูลที่ใช้แตกต่างกัน และช่วงเวลาการศึกษาแตกต่างกัน จึงทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบผลการศึกษางานดังกล่าวได้

นอกจากนั้น ประเด็นที่ยังไม่ได้คำตอบชัดเจนเกี่ยวกับการผลิตยางพาราของไทย คือ ประเด็นที่ว่าเพราะเหตุใดผลผลิตยางพาราไทยจึงมีคุณภาพต่ำ ขนาดการถือครองที่ดินกับการผลิตยางพาราของไทย และประสิทธิภาพของปัจจัยการผลิต

3. ในบทที่ 2 ที่ว่าด้วยการตลาดและราคายางพาราของไทย เราพบว่าได้มีการศึกษาประเด็นสำคัญ ๆ หลายประเด็น และได้ภาพที่ชัดเจนพอสมควร แต่ทว่ายังมีประเด็นสำคัญบางประเด็นที่ขาดหายไป หรือยังมีการศึกษาอยู่น้อยมาก เช่น เรื่องโครงสร้างของตลาดยางพาราในระดับท้องถิ่นและระดับท้องที่ เรื่องผลผลิตเสียของตลาดกลางยางพารา ซึ่งน่าจะมีการศึกษาในเรื่องนี้ให้มากขึ้น เพื่อจะได้ทราบว่าตลาดกลางจะเป็นทางออกให้แก่ชาวสวนยางได้หรือไม่ ตลอดจนเรื่องการแทรกแซงราคาของรัฐบาลและการแก้ปัญหาความไร้เสถียรภาพของราคายาง

4. ในบทที่ 3 ที่ว่าด้วยนโยบายของรัฐบาลไทย เราพบว่าประเด็นที่มีการศึกษาเป็นจำนวนมากคือ ประเด็นเรื่องผลตอบแทนจากการปลูกทดแทน ซึ่งงานทั้งหมดได้คำตอบที่ตรงกันว่า โครงการสงเคราะห์การปลูกทดแทนหรือการที่เกษตรกรปลูกทดแทนด้วยยางพันธุ์ดีเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะงานทั้งหมดจะได้คำตอบที่ตรงกัน การยอมรับคำตอบดังกล่าวยังเป็นเรื่องที่ไม่อาจแน่ใจได้เต็มที่ ทั้งนี้เนื่องจากเราพบว่างานทั้งหมดไม่ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินรายรับที่ได้จากการปลูกทดแทน จึงชวนให้สงสัยว่าอาจมีการประเมินรายรับของโครงการดังกล่าวสูงเกินจริงหรือไม่ ในขณะเดียวกัน งานส่วนใหญ่มีการประเมินต้น

ทุนของการปลูกแทนต่ำกว่าความเป็นจริง กล่าวคือ มิได้คิดต้นทุนของที่ดินและต้นทุนค่าเสียโอกาสของเงินลงทุนในการวิเคราะห์โครงการฯ

5. ในบทที่ 4 ที่ว่าด้วยการส่งออกยางพาราของไทย เราพบว่างานส่วนใหญ่เป็นงานที่ศึกษาในเชิงปริมาณในประเด็นที่ว่าด้วยอุปสงค์ในการเสนอซื้อยางพาราของไทยในตลาดโลก โดยมีระเบียบวิธีการศึกษาที่แตกต่างกัน ข้อมูลที่ใช้แตกต่างกัน และช่วงเวลาที่ศึกษาแตกต่างกัน จึงทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบผลการศึกษาได้

จ่านักหอสมุด